

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **Ing. I. V. a spol.**, pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 prerokoval v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka na neverejnom zasadnutí 08. apríla 2008 v Bratislave sťažnosť odsúdených Ing. I. V. a P. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2008, sp. zn. 5 Ntok 1/2005 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdených Ing. I. V. a P. N. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. januára 2008, sp. zn. 5 Ntok 1/2005 podľa § 399 ods. 2 Tr. por., účinného od 01. januára 2006, zamietol na verejnom zasadnutí návrh odsúdených Ing. I. V. a P. N. z 03. mája 2005 na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. októbra 2000, sp. zn. 4 T 79/96 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2001, sp. zn. 4 To 2/01.

Citovaným rozsudkom krajského súdu boli Ing. I. V. a P. N. uznaní za vinných z pokračovacieho trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a odsúdení na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne a to každý z nich, ako aj na trest zákazu činnosti

Odstránené: -

vykonávať akúkoľvek obchodnú činnosť na dobu 3 (troch) rokov a bola im uložená aj povinnosť spoločne a nerozdielne so spoluodsúdeným Ľ. Š. nahradiť B., a. s., Z., škodu v sume 1 272 659 Sk.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podali v zákonnej lehote odsúdení Ing. I. V. a P. N. sťažnosť, ktorú odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedli v nej, že krajský súd síce dospel k záveru, že svedkyne A. K., manželka N. K. a Mgr. A. Š., matka odsúdeného Ľ. Š. sa nevedeli vyjadriť k ich podnikaniu a teda ich výsluchom nie je možné dospieť k takým dôkazom, ktoré by boli spôsobilé povoliť obnovu konania. Toto zistenie krajského súdu však vyplynulo z nedostatočného výsluchu svedkyne Mgr. Š., ktorá odmietla vypovedať na otázky obhajoby, využijúc ustanovenie § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. s čím sa nesprávne stotožnil aj krajský súd.

Žiadali preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prikázal prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal, dôsledne vypočul uvedenú svedkyňu a rozhodol v predmetnej trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdených Ing. I. V. a P. N. nie je dôvodná.

V prvom rade najvyšší súd konštatuje, že v tejto trestnej veci ostatne rozhodoval uznesením z 11. septembra 2007, sp. zn. 2 Tost 21/2007, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júna 2007, sp. zn. 5 Ntok 1/05, ktorým krajský súd na neverejnom zasadnutí zamietol žiadosť odsúdených na povolenie obnovy konania.

Zároveň najvyšší súd prikázal, aby prvostupňový súd o veci znovu konal a rozhodol.

V citovanom zrušujúcom uznesení najvyšší súd predovšetkým poukázal na to, že krajský súd postupoval nesprávne, keď návrh odsúdených na obnovu konania zamietol na neverejnom zasadnutí napriek tomu, že boli navrhnuté nové dôkazy

(dôkazné prostriedky), ktoré doposiaľ, t.j. v pôvodnom konaní, resp. v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy neboli uplatnené.

Uzatvoril preto, že prvostupňový súd o návrhu odsúdených na povolenie obnovy konania bude povinný rozhodnúť na verejnom zasadnutí, vypočúť navrhované svedkyne bezprostredne a ústne a po vyhodnotení týchto dôkazov spolu s dôkazmi už známymi rozhodnúť, či môžu odôvodniť obnovu konania vo vzťahu k jednotlivým výrokom pôvodného rozhodnutia.

Krajský súd v ďalšom konaní sa dôsledne riadil pokynmi najvyššieho súdu. Vypočul na verejnom zasadnutí svedkyne A. K. a Mgr. A. Š.. Obe z týchto svedkýň uviedli, že odsúdených Ing. I. V. a P. N. nepoznajú a o ich podnikaní, resp. podnikaní odsúdeného Ľ. Š. nevedia nič.

Je preto možné konštatovať, že prvostupňový súd správne uzatvoril, že za daného stavu nemožno považovať svedecké výpovede A. K. a Mgr. A. Š. za nové dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť napadnutý výrok o vine už odsúdených Ing. I. V. a P. N. a to či už samy o sebe, či v spojitosti s už doteraz známymi dôkazmi.

Na tomto konštatovaní nemôže zmeniť nič ani sťažostná námietka odsúdených, že krajský súd sa údajne nesprávne stotožnil s námietkou svedkyne Mgr. A. Š. – matky už odsúdeného Ľ. Š., že využíva svoje právo podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a na otázky obhajcu odsúdených odmieta vypovedať.

V toto smere najvyšší súd iba pripomína, že podľa ods. 1 citovaného zákonného ustanovenia je dôvodom vzniku práva na odopretie výpovede svedka už samotná existencia tu uvedeného príbuzenského vzťahu k obvinenému a to vo všetkých štádiách trestného stíhania, ale aj vo všetkých štádiách trestného konania, v ktorých takáto osoba má postavenie svedka a zároveň jej svedčí vzťah k osobe, ktorej sa premet trestného konania dotýka (§ 130 ods. 1 Tr. por.), resp. by svojou výpoveďou sebe alebo osobám vymenovaným v § 130 ods. 2 Tr. por. mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Toto právo svedka je celkom

autonómne a teda nezávislé od postoja obvineného, ktorý výsluch takéhoto svedka navrhol a žiadal ho vypočuť vo svoj prospech.

Je preto možné konštatovať, že prvostupňový súd správne uzatvoril nielen, že svedkyňa Mgr. A. Š. mala právo odmietnuť vypovedať v predmetnej trestnej veci, ale aj v tom, že návrh odsúdených na povolenie obnovy konania je v podstate len opakovaním námietok voči hodnoteniu dôkazov v konaní, ktoré vyústilo do odsudzujúceho rozsudku. Správne preto návrh odsúdených Ing. I. V. a P. N. podľa § 399 ods. 2 Tr. por., účinného od 01. januára 2006, zamietol.

V dôsledku týchto zistení preto o sťažnosti odsúdených najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 08. apríla 2008

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: